

Medjutim čast mi je Vam obznaniti, da ste se prevarili, kad ste (na str. 420.) izjavili, da je on pisao: »Contrib. à la Malac. de la Croatie«; to je moja razprava, a stvar se ima ovako. Ja (i nitko drugi) da uzmognem na znanstveni rad predobiti prijatelje (Erjavca i Kuzmicia), predložio sam ih za dopisujuće člane Bruselskoga društva, prije nego što je Erjavec u obće što god napisao bio, *dedicirao* sam im pako spomenutu razpravu *osobito zato*, što su mi ustupili zbirke, koje se sada nalaze u narodnom muzeju u Zagrebu.

Nebi žalio, a da se stvar ovako izpravi u budućem broju »Zvona«.

Odličnim štovanjem Brusina s. r. »

Razprava, katero ima g. prof. Brusina tukaj v mislih, slóve: »Contribution à la malacologie de la Croatie. Zagreb on mois de mai 1870. Par Ch. Albrecht. [Knjižica je posvečena: Au professeur François Erjavec à Agram et au maître en pharmacie P. Jean B. Kusmič à Raguse, membres correspondants de la société malacologique de Belgique Bruxelles etc., très mérités de la science malacologique ce petit monument d'hommage et de gratitude par l'auteur.« V tem zmislu naj se tedaj popravi poročilo v našega lista št. 7. na strani 420.

Stapleton. Neznane prelaga telja evangelija preložena po Stapletonu v XVII. veku. — Tako slóve star slovenski rokopis, katerega je priobčil gospod profesor Anton Raič v letošnjem letnem poročilu c. kr. vélike realke ljubljanske. Rokopis spada med najvažnejše jezikovne spomenike novoslovenske in g. prof. Raiču smo dolžni posebno hvalo, da ga je prepisal in dal tiskat — jezikoslovcem v splošno porabo. Letos je mogel g. prof. Raič zaradi omejenega prostora priobčiti samó evangelija, bodoče leto jim dodá tudi slovniški tolmač. Kako imeniten je ta rokopis, vidimo najboljše iz uvoda, s katerim gospod izdavatelj spremlja razpravo svojo in katera slóve tako:

»V c. kr. knjižnici ljubljanski je rokopis (br. 178. II. C. a.) iz XVII. veka od neznane pisatelja. Ta rokopis — 15 cm visok in 10 cm širok — prišel je iz Zoisove zapuščine v knjižnico. Da je bil ta rokopis nekda j svojina Zoisova, sodimo po tem, ker je ravno tako vezan, kakor so vezane vse knjige, ki so bile nekda j Zoisove.

Rokopis ima 114 listov, ki pa neso vsi popisani; često je popisana samo jedna stran, druga pa je prazna (n. pr. list 19, 26, 28, 33, 38, 50, 52, 54, 57, 60, 62, 65, 69, 71, 74, 80, 85 in 88), včasih pa je napisanih samo nekoliko vrstic na jedni strani. — Vsebina tega rokopa sa evangelija; vseh je 82. S številkami nê zaznamnana nobeno evangelije; — v tem izvestji so zaznamnana zaradi citiranja. — Osemindvajset evangelij je iz zimskega dela Angleža Tome Stapletona, kajti prelaga telj je sam zapisal za 28. evangelijem: *Promptuary Moralis in Euangelia Dominicalia partis Hyemalis Finis. Authore Magistro Thoma Stapletono etc.* Od 29. do 55. pa so evangelija preložena po tistem Stapletonu, in sicer po poletnem delu: *Dominicarum Partis Aestualis Finis*. Za vsakim evangelijem zimskega in poletnega dela se nahaja: »*Pericope moralis huius evangelii*«, samo za 26. evangelijem (l. 43.) manjka »*pericope*«. Med 6. in 7. evangelijem pa nê evangelija: *Evangelium Dominicae I. post Epiphaniam. Luc.: 21. cap.*, no se nahaja zapored dvakrat »*pericope*«, i sicer za 6. i 7. evangelije. Po pravem je zatore 7. evangelije že 8 . . . 82. pa 83.; sedmega evangelija pa nê. Za vzgled ponatisnol se je »*pericope*« za 28. evangelijem. — Na listih 89 do 114 pa so »*Euangelia in Festis Sanctorum totius Anni*« — ev. 56 do 82. Tu se vendar ne nahajajo vsa evangelija, no se pri 59. ev. napotiš na evangelije »na ta 8. Dan po Velikinozhi« in pri 81. ev. »na S. Nicolausha dan no prafnik«.

Nepoznan duhovnik prelaga l in pisal si je na posamezne liste sproti za posamezne nedelje in praznike dotična evangelija, koja je čital raz propovednico ob nedeljah in praznikih.

Težko je povedati, kedaj so bila ta evangelija preložena. Mi sodimo, da so se preložila začetkom XVII. veka še pred letom 1612., zatore prvlje nego je izdal vladika Toma Hren svoja »Euangelia inv Lystove«, kajti ko bi ta bila že na svetlem, bi je pač bil poznal dotični duhovnik in jemu bi jih ne bilo treba šele prelagati — na Dalmatina pa se menda ne hotel ozirati, ker je ta bil protestant.

Pri Miklošiči (Vrgl. gramm. I.₂ pag. 597¹ in III.₂ pag. 549¹) navaja se kriva letnica (1620, 1629) o času, kedaj so se tiskala Stapletonova evangelija, ravno tako po njem i v »Slovenski slovnici« (pag. 374) iz leta 1881. Stapleton je izdal svojo knjigo: *Promtuarium morale super Evangelia Dominicalia totius anni*:

Ad { *Instructionem Concionatorum.*
Reformationem Peccatorum,
Consolationem Piorum.

*Ex Sacris Scripturis SS. Patribus, & optimis quibusque authoribus studiose collectum: Authore THOMA STAPLETONO ANGLO, S. Theol. Doctore, & Regio Professore Lo-nany. Editio altera ab ipso authore aucta & recognita. Pars AEstivalis. Antverpie. M.D.XCIII. tedaj že 1593. Pars Hyemalis pa je prišla tudi že drugikrat na svetlo 1615 v Kolonji. Editio altera ab ipso authore aucta & recognita. Coloniae Agrippinae. Ravno tam je prišla spet nova izdaja zimskega dela na svetlo 1620 l. — Po kaki knjigi da je prelagal: *Euangelia in Festis Sanctorum totius Anni*, tega ne pripoveduje naš anonymus.*

Rokopis ima svojo važnost v jezikoslovnem oziru, — dokaz je že to, ker ga prof. Miklošič po našem prepisu večkrat citira v navedeni Vgl. gramm. d. slav. spr. I.₂ & III.₂ — o čemer se uveri kmalu vsak čitatelj, ki le nekoliko pazljivo čita evangelija. On nahaja stare, vele redke oblike in druge slovniške prikazni, ki so tem zanimivejše, ker dotični prelagač ne poznal nobene (nam. Bohoričeve) slovnice in je zatore pisal, kakor je govoril sam in kakor zvečine govori še danes naše ljudstvo.

Konečno še se naj omeni, da ne pisala vsega rokopisa samo jedna roka, no pisali sta ga dve. Druga roka pisala je 29. i 31. evangelije; pri inih pa samo tu i tam kaj vmes: bodi si samo kake besede ali pa cele stavke na pr. evang. 11, 12.

Imenitnost rokopisa in želja, da i mi nekoliko pripomoremo ž njegovo objavo k spoznavanju našega slovstva, kakor tudi želja, izražena v »Ljubljanskem Zvonu« VI., 434, naj opišemo kde obširneje ta rokopis, napotile so nas, da ga tu v celoti podajemo prosvetljenim rojakom v blagohotno presojo.

Trubarjeva slika. Po prizadevanji nekega v Oseku v Slavoniji živečega pisatelja slovenskega je slikar *Sessia* naslikal z oljnatimi barvami sliko osnoveatelja novoslovenskega slovstva — *Primoža Trubarja*. Priznani umetniški znatelji hvalijo sliko kot jako lepo, umetniški dovršeno delo. Slika je razstavljena tudi v Ljubljani v prodajalnici Giontinijevi. Želeti bi bilo, da bi to sliko Trubarjevo kupil kakšen domač javni závod na pr. Rudolfinum.

„Ljubljanski Zvon“

Izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Lastniki in založniki: **Fr. Levec i. dr.** — Izdajatelj in odgovorni urednik: **Fr. Levec.** Uredništvo in upravništvo v *Ljubljani*, v knežjem dvorci v Gosposkih ulicah, 14.

Tiska »Narodna Tiskarna« v Ljubljani.